

Pogled v preteklost

ELIZABETA SAVICA ZORKO

1. septembra 1966 je v pokoj odšla Savica Zorko, upravnica, ki je knjižnico vodila od njenega začetka, skoraj 21 let. Vodstvo knjižnice je predala knjižničarki Mariji Kranjc, ki jo je delovna skupnost 1. septembra 1966 izvolila za knjižnično upravnico. Kot druga moč se je s tem dnem v knjižnico vrnila Jožica Zorko, knjižnična manipulantka.

Elizabeta Savica Zorko, rojena Šuligoj.

Vir: Knjižnica Brežice

Lučka Černelič, nekdanja knjižničarka, je v zborniku *Po desetletjih rasti razcvet* zapisala tako:

»Elizabeta Savica Zorko, roj. Šuligoj (9. 11. 1904 – 8. 2. 1987), je bila učiteljica in kasneje ravnateljica v Osnovni šoli v Brežicah. Vojna leta je z družino preživela v izgnanstvu in kot partizanska učiteljica v Beli krajini, že junija leta 1945 pa se je vrnila v Brežice. Poznali so jo kot veliko ljubiteljico knjig, zato je bila postavljena za prvo knjižničarko novoustanovljene Ljudske knjižnice v Brežicah. Knjige, ki med vojno niso bile uničene, in tiste, ki so jih nabrali v akciji, je temeljito uredila.

Delo v knjižnici je opravljala prostovoljno. Bila je izobražena in razgledana, za izpopolnjevanje knjižničarskega znanja pa je nenehno skrbela na organiziranih izobraževalnih tečajih v Ljubljani.

Po upokojitvi v osnovni šoli, 1. septembra 1955, je bila v knjižnici zaposlena kot honorarna delavka. To delo je opravljala vse do »ponovne upokojitve« 1. septembra 1966.

V tem času se je knjižnica preselila iz osnovnošolskega prvega razreda na novo lokacijo v mesto, na Ulico prvih borcev. Savica je tam del svojih bivalnih prostorov odstopila knjižnici. Knjižnica je bila njen dom, knjige največje prijateljice.

V klepetu z novinarjem Dolenjskega lista za rubriko Srečanje z ljudmi in kulturno dejavnostjo je leta 1961 dejala: »Knjige imam že od nekaj rada. Morda so mi bile prva igrača.« S tem poslanstvom je bilo širjenje knjige med ljudi njena življenjska naloga.

Ko se je leta 1979 preselila v novozgrajeni Dom upokojencev v Brežicah, je tam postala predsednica domske skupnosti stanovalcev. Skrbela je za kulturno življenje stanovalcev in ustanovila poseben oddelek matične knjižnice s potujočim kovčkom. Ta način se je v domu obdržal vse do leta 1997. Stanovalcem je knjige izposojala in jih tudi brala.

Za svoje delo je prejela mnoga priznanja in postala častna članica strokovnega bibliotekarskega društva knjižničarjev Dolenjske. Knjižnici Brežice pa je posebej v čast, da je Savica Zorko doslej edina prejela prestižno Čopovo diplomu – najvišje priznanje za doseganje uspehov v bibliotekarski stroki.«